

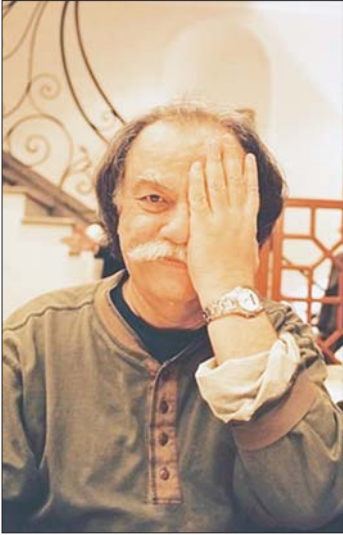
زیر آسمان فیروزه ای

مجلسی برای پاسداشت پدر گرافیک ایران ۹سال از درگذشت ممیز گذشت

● شرق: دوستان و همکاران ممیز باردیگر یاد او را زنده نگه داشتند.
نهمین سالروز درگذشت مرتضی ممیز امسال نیز طی مراسمی با حضور اهالی گرافیک و افتتاح نمایشگاهی از آثار پدرگرافیک ایران و میهمان خارجیجی این رویداد عصر جمعه، هفتم آذر در خانه هنرمندان برگزار شد.

انوشیروان ممیز، مدیر اجرایی موسسه فرهنگی – هنری ممیز نیز در بخش دیگری از این نشست گفت: «دلیل دعوتمان از کاری پیو این است که او نه تنها در سطح اروپا و کشورهای اسکاندیناوی یکی از بهترین طراحان است بلکه یک طراح بین‌المللی شناخته‌شده به حساب می‌آید. هدف ما هم این است که از تمام نقاط دنیا بتوانیم طراحان را دعوت کنیم.»

او برپایی نمایشگاه اتودهای ممیز را ایده ساعد مشکی، طراح گرافیک دانست و افزود: «در ابتدا فکر می‌کردم برگزاری آن شدنی نیست اما فکر می‌کنم به بهترین نحو این اتفاق افتاد. در پایان باید از استاد ابراهیم حقیقی تشکر کنم که وقتی من پیشنهاد این نمایشگاه را دادم ایشان بلافاصله پذیرفتند و کارها را خیلی منظم، دقیق و به‌موقع به من رساندند.»

پس از آن امراالله فرهادی، طراح گرافیک که اجرای مراسم را برعهده داشت، از انوشیروان ممیز خواست تا به توصیه‌های ساعد مشکی گوش کند و مجموعه‌ای از اتودهای مرتضی ممیز را که بسیار قدیمی‌تر از آثار به نمایش درآمده است و در پوشه‌های قدیمی با نخ بسته شده‌اند، برای انتشار در قالب کتاب، گردآوری کند.
در ادامه ابراهیم حقیقی، طراح گرافیک قطعه‌ای را که به یاد ممیز نوشته بود، خواند و به رابطه‌اش با کاری پیو اشاره کرد: «از سال ۲۰۰۱ در کنگره AGI در هلستیکی فنلاند با او آشنا شدم. سال ۲۰۰۶ دوباره ایشان را در کنگره AGI در استانبول ملاقات کردم. انسانی شفاف و مهربان که از کارش نیز معلوم است. کارهای پیو مثل شعر سعدی سهل ممتنع است، به‌ظاهر ساده اما درواقع بی‌بدیل. کارهای دسن ایشان مثل آثار هوشنگ سیحون در نهایت سادگی تنها با یک قلم روی کاغذ همه‌چیز را منتقل می‌کند. ترکیب‌بندی این آثار به‌ظاهر ساده سیاه‌وسفید حیرت‌انگیز است.»

او در توضیح بیشتر آثار این طراح فنلاندی اظهار کرد: «تصور می‌کنم این از یک فرهنگ اصیل فنلاندی برمی‌خیزد که متأسفانه ما با آن آشنایی زیادی نداریم، طراحان کشورهای دیگر را همیشه می‌شناختیم ولی لافلاقی از زودتر این نوع را می‌شناختم به دانش‌جویان می‌گفتم که به فنلاند هم نگاه کنند؛ آثاری را که در نهایت سادگی، باشکوه است. اگرچه همیشه سعی کرده‌ام آدم حسودی نباشم اما حسادت کردم به ایشان که کاش این آثار مال من بود.»

هری کاماراینسن، سفیر کشور فنلاند دیگر سخنران این مراسم بود. او در مورد تأثیر فرهنگ میان دو کشور صحبت کرد: «بعضی‌وقت‌ها فکر می‌کنم خیلی جالب است برای ایرانی‌ها که ببینند هنرمندان در کشورهای دیگر چه‌کاری با چیزهایی که از فرهنگ شما دریافت کرده‌اند، انجام می‌دهند. شما در کارها و محصولات هنری زیادی در جهان می‌توانید قسمتی برگرفته از فرهنگ این نقطه از جهان، یعنی فرهنگ ایرانی را حس کنید.»

سرانجام هم نوبت به کاری پیو، طراح فنلاندی و میهمان ویژه این دوره سالروز درگذشت ممیز رسید. او ضمن نمایش آثارش گفت: «تصویرسازی، پایه اصلی طراحی‌های من است و من برای نشریه زمان ۲۰سال طراحی کردم. وقتی به سفر می‌روم همراهم یک دفترچه می‌برم که ایده‌هایم را در آن جمع‌آوری کنم. طراحی گرافیک مهم‌ترین مقوله در دنیا نیست، داشتن سلامتی، دوستان خوب و... نیز مهم هستند و وقتی همه این موارد با یکدیگر در تعادل باشند، می‌توانیم به‌عنوان یک طراح گرافیک، از زندگی لذت ببریم.»

نمایشگاه اتودهای مرتضی ممیز، پوستر و طراحی کاری پیوو و منتخب آثار ابراهیم حقیقی تا ۱۲آذر در خانه هنرمندان دایر است.

عوامل فیلم «ساکن طبقه وسط» میزبانی کردند

تجلیل سینما از موسیقی

عکس‌نهر

فرانک آرتا: فیلم «ساکن طبقه وسط» به کارگردانی شهاب حسینی، فرصتی فراهم کرد تا اهالی سینما از موسیقی تجلیل کنند. عصر جمعه، هفتم‌آذر فرهنگسرای نیاوران، میزبان بزرگان موسیقی و هنر بود که برای تماشای فیلم «ساکن طبقه وسط» دعوت شده بودند: حسین علیزاده، شهرام ناظری، محمد سریر، سیدحسام‌الدین سراج، نادر مشایخی، حمیدرضا نوربخش، محمد معتمدی، اسرافیل شیرچی، سهیل محمودی، علیرضا قربانی و... از این‌سو هم شهاب حسینی، بازیگر و کارگردان فیلم؛ امیر سمواتی (تهیه‌کننده)؛ محمدهادی کریمی (مجری طرح و نویسنده فیلمنامه) و امیر عابدی (عکاس) هم در جمع حضور داشتند تا این اتفاق فرهنگی رقم بخورد. در هوای بارانی و مه‌گرفته و فضای بوستان‌گونه فرهنگسرای نیاوران وارد دالانی می‌شوم که انتهای آن، عکس‌های مختلف همچون تابلوهای نقاشی روی سه‌پایه نصب شده‌اند و تداعی‌کننده پلان‌های فیلم «ساکن طبقه وسط» هستند.

عکس‌های به‌نمایش درآمده توسط امیر عابدی ماندگار شده و همین تصاویر کم‌کم تماشاگر را وارد حال‌وهوای فیلم می‌کنند... مدتی انتظار و بعد از آنکه سالن مملو از تماشاگر می‌شود، فیلم آغاز می‌شود... پایان فیلم هم با تشویق حاضران جلسه، همراه می‌شود. بعد از نمایش فیلم «ساکن طبقه وسط»، عباس سجادی، مدیر فرهنگسرای نیاوران، که همچون شهاب حسینی سابقه مجری‌گری تلویزیون را داشته، ضمن خوشامدگویی، از شهاب حسینی دعوت کرد روی سن بیاید. شهاب حسینی که تازگی از سفر برگشته

امتناع از دریافت بالاترین نشان فرهنگی فرانسه

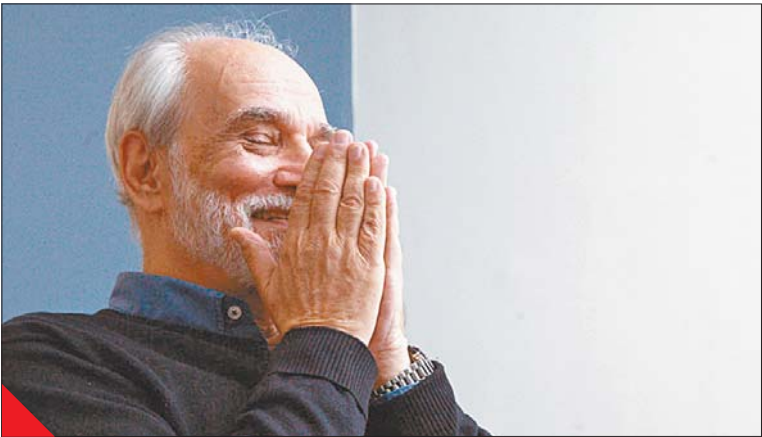
علیزاده شوالیه نمی‌شود

شرق: ماجرای اهدای شوالیه به حسین علیزاده خبرساز شد. این موضوع البته پیش از این نیز با انتشار نامه علی رهبری خطاب به این هنرمند مورد توجه قرار گرفته بود اما علیزاده در نامه‌ای سرگشاده که صبح دیروز، هشتم‌آذر انتشار یافت، موضع صریح خود را در قبال نشان شوالیه اعلام کرد. نشان شوالیه جایزه ملی لیاقت فرانسوی است که طی سال‌های گذشته محمود حسایی، عباس کیارستمی، پری صابری، جلال ستاری، محمدعلی سپانلو، لیلا حاتمی، اصغر فرهادی، شهرام ناظری و رضا سیدحسینی این نشان را دریافت کرده‌اند. البته روند اهدای این نشان در ماه‌های اخیر با شتاب بیشتری به محمدرضا شجریان، داریوش مهرجویی، کامبیز درمیخش و محمود دولت‌آبادی اختصاص پیدا کرد. لیلی گلستان هم نشان «شوالیه نخل آکادمیک» را از آن خود کرد. در ادامه این روند قرار بود ششم‌آذرماه نشان شوالیه بر سینه حسین علیزاده، نوازنده و آهنگساز شناخته‌شده ایرانی نیز بنشیند.
اوایل آذر سال‌جاری علی رهبری، رهبر و آهنگساز مشهور ایرانی در نامه‌ای از این هنرمند خواست پیرامون قبول‌کردن یا نکردن این نشان، کمی بیشتر تامل کند چراکه از نظر او شان و مقام حسین علیزاده از نشان شوالیه خیلی بالاتر است.
بااین‌حال واکنش علیزاده در برابر این نامه مشخص نبود تا اینکه این هنرمند در نامه‌ای سرگشاده با عنوان «به نام حسین علیزاده قناعت می‌کنم» از پذیرش نشان شوالیه امتناع کرد. او در این نامه چنین گفته است: «شاید نوشتن این

هنر

آیدین آغداشلودر جمع خبر نگاران:

مرهون روزنامه نگارانم

لحسن‌مهدی قاسمی

شرق: می‌گفت افسرده است؛ اما نشانه‌های معمول افسردگی در او دیده نمی‌شد. در پاسخ به‌دلیل این حالتش، گفت: «این افسردگی شخصی است و منبع آن کنش مستقیم دولت‌ها به من نبوده، چراکه من ستایش‌شده‌ترین روشنفکر روزگار از طرف مردم هستم و تنها نقاشی هستم که مردم مرا در خیابان که می‌بینند می‌شناسند، در نتیجه از ناسپاسی هم افسرده نیستم؛ از اینکه حاصل عمرم پوچ بوده هم افسرده نیستم چون پوچ نبوده و تعداد زیادی نقاشی کشیدهام، بنابراین این افسردگی به‌دلیل خسته‌بودن از کار است و شاید چون ستم بالا رفته و بی‌حوصله شده‌ام.» آغداشلو که هشتم آذر با همراهی امید تهرانی و مریم مجد (مدیران گالری اثر) در جمع خبرنگاران حضور یافته بود؛ درباره زمزمه‌های رفتش از ایران، گفت: «من در سخت‌ترین برهه‌های زندگی هیچ‌گاه راضی به ترک مملکت خود نشده‌م، در رابطه با اینکه حرف رقتن هم می‌زنم می‌خواهم بگویم که کل قصه، رقتن یا ماندن است. نمی‌خواهم با رفتنم دل کسی را بسوزانم، من و امثال من نباید خیلی به خودمان بالییم. به‌دلیل افسردگی مدتی احتیاج دارم که به کبوترها و سنجاب‌ها غذا بدهم!» او همچنین درباره آثار نمایشگاهش گفت: «می‌خواستم آثاری ارائه دهم که نشانگر بضاعت من بوده و به‌نوعی کارنامه ۶۰ساله مرا به تصویر می‌کشیده است. البته نقاشی‌های اخیرم جدیدترین کارهایم است و معنای تلخ‌تری دارد.» این نقاش درباره شکل‌گیری مجموعه خاطرات انهدام گفت: «مادرم هر وقت نقاشی‌ام را که از آن ناراضی بودم پاره می‌کردم و دور می‌ریختم به این نکته اشاره می‌کرد که حیف است. من هم سعی کردم از

طباطبایی‌نژاد: سینمای مستند، وجهی نمادین و این‌زمانی از آینه است

دبیر جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت در آستانه برپایی این رویداد اظهار داشت که سینمای مستند، وجهی نمادین و این‌زمانی از آینه است تا زیبایی‌ها را بنمایاند و زشتی‌ها را بپیراید. متن کامل پیام سیدمحمدمهدی طباطبایی‌نژاد به این شرح است:
هوالحق

در حکایتی کهن آمده است "خدا چون از خلقت آدمی فارغ شد، فرشتگان از او خواستند تا حقیقت را به آنان بنمایاند. خداوند آینه‌ای آفرید به دست فرشتگان داد. فرشتگان که از خلقت آدمی به وجد آمده بودند با تماشای آینه در حیرت شدند. آینه در میان فرشتگان دست

به دست می‌شد که ناگاه از عرش به زمین افتاد. تکه‌های آینه هر یک به سویی شد. هر کس قطعه‌یی یافت، خود را در آن دید و گمان کرد که این تمام حقیقت است، اما حقیقت میان مردمان بود و حقیقتِ کامل آنگاه حاصل شد که مردمان تکه‌های آینه را به هم‌آرند"
خوب‌رویان آینه می‌جویند تا صورت خود در آن ببینند و خط و خالی بر آن بیفزایند، یا اگر نقصانی یافتند بزاینده و چهره به کمال آورند.

سینمای مستند، وجهی نمادین و این زمانی از آینه است. فیلم مستند می‌خواهد و باید که این‌گونه باشد، زیبایی‌ها را بنمایاند و زشتی‌ها را بپیراید.

به بهانه‌ی هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینما حقیقت» امدادیم تا تکه‌های آینه‌هامان را در قاب سینما گرد هم آوریم و حقیقتی کامل‌تر را بنظاره کنیم.

و اهل نظاره باید که خاصیت آینه بداند وگرنه عکس آینه را به آینه منسوب می‌کند، در حالی که به گفته مولانا

آینه‌ای عکس تو رنگ کسی‌ست

تو ز همه رنگ جدا بوده‌ای

عزت شما مستدام

سیدمحمدمهدی طباطبایی‌نژاد
دبیر جشنواره سینماحقیقت

اظهار تاسف بیل نیکولز از عدم سفر به تهران

بیل نیکولز مدرس بین‌المللی سینمای مستند که قصد شرکت در کارگاه پژوهشی هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت را داشت، به علت فوت یکی از بستگانش از سفر به تهران بازماند. وی که تا اواخر هفته پیش در جشنواره «ایدفا» حضور داشت و قرار بود که مستقیماً از آمستردام به تهران سفر کند، به علت مسائل شخصی و درگذشت یکی از بستگانش، هلند را به مقصد آمریکا ترک کرد.

بیل نیکولز در پیام کوتاهی، از عدم حضور در جشنواره سینماحقیقت اظهار تاسف کرد و برای جشنواره و

یادداشت

بدرقه نوازنده کنترباس به خانه ابدی

نت‌پایانی خورشیدفر

علیرضا خورشیدفر

● **شرق:** دوستان علیرضا خورشیدفر در آخرین وداع با او از تلاش‌های او برای موسیقی کشور بدون چشمداشت سخن گفتند.

مراسم تشییع پیکر این هنرمند

صبح دیروز، آذر با حضور فرهاد فخرالدینی، هوشنگ کامکار، منوچهر صهبایی، حسن ریاحی، مجید منتظمی، علی مرادخانی، محمد اصفهانی، ناصر چشم‌آذر، بیژن بیژنی، علی ترابی، اردشیر کامکار، سالار عقیلی و... برگزار شد. فرهاد فخرالدینی، درباره این نوازنده گفت یادم می‌آید در یکی از پارتیتورها نتوانستم به نت‌نویسی کامپیوتری دست پیدا کنیم اما علیرضا خورشیدفر بدون هیچ چشم‌داشتی این پارتیتورها را از من گرفت و به منزل خود رفت و آنها را به‌صورت دستی یادداشت کرد.»محمد سریر، آهنگساز و عضو هیات‌مدیره خانه موسیقی در ادامه مراسم از نقش خورشیدفر در موسیقی ایران گفت: «من در ۲۰سال گذشته چنین استقبالی از یک نوازنده ندیدم. خورشیدفر اظهار کرد: «خورشیدفر پشت همه کارها بود و مثل یک خورشید می‌تابید. هیچ‌کس او را نمی‌شناسد هیچ‌کس نمی‌داند که او در خلق مهم‌ترین آثار موسیقی کشور حضور داشته است.

فریدون شهبازیان، آهنگساز نیز در مورد خصوصیات خورشیدفر اظهار کرد: «خورشیدفر در اوج تکنیک، خلاقیت و موزیکالیته بود و او رفیق و همدم همه ما بود. »

پیروز ارجمند، مدیرکل دفتر موسیقی وزارت ارشاد در بخش دیگری از این مراسم ماندگاری خورشیدفر را نداشتن حسد دانست و افزود: «هیچ‌کس از او رفتار ناشایستی ندید، این همان موضوعی است که باعث ماندگاری خانواده کامکارها نیز شده است.»

همچنین امیرحسین خورشیدفر، فرزند این هنرمند از دیگر سخنرانان این مراسم بود. در پایان پیکر علیرضا خورشیدفر به سمت قطعه هنرمندان بهشت‌زهر(اس) تشییع شد.

منشور

سینماحقیقت، آقایان محمدرضا جعفری‌جلوه (مدیر فرهنگی)، محمد داوودی (فیلمبردار و تهیه‌کننده) و امیر خوراکیان (مدیر فرهنگی) ۲۲ فیلم بخش شهید آوینی را داوری خواهند کرد.

امسال جایزه شهید آوینی که مختص فیلم‌های مستند حوزه مقاومت، انقلاب اسلامی و دفاع مقدس است، بعنوان بخش ویژه هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» برگزار شده و در آیین اختتامیه این رویداد، از سه مستندساز برگزیده این بخش تقدیر بعمل خواهد آمد.

سینماحقیقت درموزه استاد انتظامی

فیلم‌های بخش «مستند شهر» جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت، در خانه- موزه استاد عزت‌الله انتظامی به نمایش درمی‌آیند.

در این بخش ویژه که با مشارکت سازمان زیاسازی شهرداری تهران برپا شده، ۱۳ فیلم مستند پذیرفته شده‌اند تا در ایام برپایی جشنواره سینماحقیقت در سالن شماره ۳ سینما فلسطین روی پرده رفته و همزمان در خانه- موزه استاد انتظامی هم به نمایش عمومی درآیند.

حمید سهیلی‌مظفر، محمد طلوعی و شادمهر راستین اعضای هیات انتخاب و داوری بخش مستند شهر جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت هستند.

مستند عاشورایی «آرزوی همه»

مستند «آرزوی همه» از آثار عاشورایی هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی «سینماحقیقت» است که در بخش مسابقه ملی مستندهای کوتاه جشنواره روی پرده می‌رود. این فیلم مستند به کارگردانی علی قدیریان، پرتواری از عبدالحمید قدیریان نقاش معاصر است.

وی درخصوص مستند «آرزوی همه» می‌گوید: این مستند- پرتره‌ی نقاشی است که تصمیم می‌گیرد یک اثر هنری درباره امام حسین(ع) ترسیم کند. درگیری‌هایی که هنرمند در حین پرداخت نقاشی و رقتن به فضایی معنوی دارد، از جمله سکانس‌های قابل‌تامل فیلم به شمار می‌رود. بعبارت دیگر سیر تکاملی یک نقاشی و رابطه وی با آن تصویر، سوزه اصلی این روایت تصویری است.

قدیریان تصریح کرد: نام این تابلو مستند(ع) است. همه فکر می‌کنند یک تابلو از صفر تا صد کشیده شده و تبدیل به اثری ماندگار می‌شود، اما با گذشت اندکی از فیلمبرداری و تکمیل تابلو نقاشی، هنرمند احساس کرد که رابطه‌ای با تصویر برقرار نکرده و آن را کاملاً پاک کرد. برای بار دوم نیز تابلو در حال تکمیل شدن بود که کاراکتر با اعتقاد بر اینکه هنگام تصویرسازی از خوان عالم، باید دلی پاک داشته باشد، دوباره تابلو رو پاک کردند.

وی افزود: تلاش کردم تا نشان دهم یک نقاش برای نشان دادن مفهومی عمیق، چطور درگیر احساسات می‌شود. موفقیت من نیز به مخاطبان فیلم بستگی دارد، زیرا «آرزوی همه» اولین تجربه فیلمسازی من است.